

חג הסוכות שמ"ע ושמה"ת

ט"ו תשרי תשפ"ד

שנה כ"ד גליון א' קבה

זמני כניסת ויציאת השבת וחג

הדר"ג	מוצאי שבת	ר"ת
6:07	7:04	בני ברק
5:51	7:03	ירושלים
6:22	7:20	באר אפרק

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

חביבות הנענועים

במשנת כ"ק מרן רבינו שליט"א

סיפר כ"ק מרן רבינו שליט"א על חרה"ק מצאנו חשפע חיים דכשהגיע לגיל "קטן חידוד לגענע", רכש עבורו אביו ד' מינים, כיון שהגיעו לברכת הלל ועשו קהל נענועים בלולב, ואחר כך כדת חיים,

הבחין האב בבנו שמאריך מאוד בנענועים וחקרו לדעת פשר הדבר,

"חאס הינד בקי ביחודים ובכוונות של רבינו האריז"ל", שאלו אביו חק', כשהשיב הילד לאות לאו, שאלו אביו למח אס כן הוא האריך בנענועים,

השיבו הילד בתמימות: "ולמה אקצר, גם ליש כוונות,

וחסביר: כשאני מנענע לצד ימין חריני מכון לבטל יצה"ר וקטרוגים מאחריני בני ישראל חשריים ברוח זו, וכשאני מנענע לשמאל כוונתי לבטל כוח השטן ולחמתני חרינים מאחב"י חשריים ברוח אחרת, וכן בשאר הצדדים, ואני מבקש מהקב"ה שיקבץ נדחינו ופזוירנו מארבע רוחות השמים, וישפיע לכולם מזל עילאה לכל מחסוריהם בגוף ובנפש ואת כל חרינים וחפורענויות ישליך על שונאיהם של ישראל, אס כן למח איפה אקצר בנענועים, כשמוע אביו זאת, החריש לו.

ומסופר עוד דכשהיה חשפע חיים זי"ע אב"ד בקלויזנבורג היה שוכב ובוכה שעות שלישיות בפיטו דיינס ורגליים על הארץ כשהוא מחזיק בידו האחת את חד' מינים ממעל לראשו, והדמעות מסביב נקוות כדי שלולית גדולה.

ממנהיג כ"ק מרן רבינו שליט"א בד' מינים ובהושענא

כ"ק מרן רבינו שליט"א נוהג אשד קודם אגידת ד' מינים מנשקן בחביבות עצומה,

וכן נוהג בימי החג עצמו מנשקן מתוך חביבות המצוה (כן איתא בשל"ה חק' לנשק המצוה ומי"ב בחביבות).

וכן אוגד הלולב בקשר של קיימא במשך כל אמירת ההלל מחזיק את חד' מינים צמוד לליבו ולעיתים רוקד עמם בהלל, בהנענועים כשמגיעים להנענועים דלמטה מודע כמעט עד הרצפה, ומנענע בדביקות עצומה ונשגבה.

היה עניו ושפל מאוד בעניו, כל ימיו הי' אוהב ישראל ומבכה על צרותיהן ומתפלל על ישועתן, וכסדר ראו אצלו ענין זה של ענווה ושפלות רוח אמיתית, בחינת "והאיש משה עניו מכל האדם ע"פ האדמה", כל חייו הרגיש עצמו לגרוע ושפל יותר מכולם, ותמיד עסק בתשובה אמיתית, כי סבר שהוא צריך לשוב בתשובה אמיתית יותר מכל אדם, וחד תלי' בחברי' כי לב נשבר ונדכה עוסק תמיד בתשובה שלימה להתעורר עוד בעבודת השי"ת...

סיפר מרן הרמ"מ זיע"א על הה"ק רבי משה לייב מסאסוב אשר לא היה עומד להתפלל לפני קונו, עד שהרגיש עצמו לגרוע מכולם, ופעם קודם תפילתו, נכנס לביהמ"ד איש מגושם מאוד והרגיש הרמ"ל מסאסוב שהוא גרוע יותר ממנו, וכדרכו בקודש לא התחיל להתפלל, כי היאך יש יהודי גרוע יותר ממנו, אך יישב את עצמו כי אילו הי' הוא במצב מגושם כאותו איש ח"ו, לא הי' נכנס לביהמ"ד כלל להתפלל, א"כ איש זה אשר זכה להשגה זו, אעפ"כ להיכנס לביהמ"ד ולהתפלל, א"כ אין הוא גרוע יותר ממנו. כך הי' עמל בענווה אמיתית בפשטות.

ויאמינו בה' ובמשה עבדו, מובא בספה"ק כי 'במשה עבדו' מרמז על צדיק האמת שבכל דור ודור, איתפשטותא דמשה בכל דור ודור בחינת משה שפיר קאמרת, וצדיק האמת כגון מרן הבעש"ט הק' ותלמידיו הק' מרומזו בבחינת משה. משה רבינו ע"ה רע"מ הי' אוהב ישראל האמיתי, עד שרצה למסור נפשו בעבור ישראל כדאיתא במדרש מאמר מרע"ה "ויבטלו משה ואלף כמוהו ואל ינוק צפורן של ישראל. אף מרן הרבי הרמ"מ זיע"א הי' האוהב ישראל האמיתי וכל ימיו מסר נפשו עבור קדושת שמו יתברך ועבור בניו "בנים אתם לה' אלוהיכם", בכללות ובפרט תכונות, וסבל יסורים כדי להיות מובח כפרה עבורם ולמענם.

נחזור לענין האמור אשר ע"י ענווה ושפלות רוח זוכין לכל הישועות ברו"ג, כי הקב"ה קרוב אל העניו ושומע לכל תפילותיו כי אני אשכון את דכא ושפל רוח, וג"כ זוכין ע"י להשראת השכינה"ק בחי' "אם אני כאן הכל כאן" כנ"ל.

ממילא נמצא כי ענווה, שמחה, אמונה וביטחון ואהבת ישראל הכל תלוי בזה. על אהבת ישראל מובא הרבה בחז"ל והרחיבו בזה בסה"ק כדאיתא (שבת קנא): כל המרחם על הבריות מרחמן עליו מן השמים, במידה שאדם מודד מודדין לו, עוד אמרו חז"ל (ברכות סג.) איזוהי פרשה קטנה שכל גופי תורה תלויין בו, ואהבת לרעך כמוך, וזה כלל גדול בתורה, וכן אמר הלל הזקן לגר הצדק ואהבת לרעך כמוך זה כל התורה מלה ואידך זיל גמור. ובאמת הלל הזקן מלא הי' אהבת ישראל כמוכא בחז"ל (שבת לא.) העובדא באתו תינוק שנשבה - שוטה אשר רצה לנסות את הלל הזקן על סבלנותו, ולא הצליח, ורימז לו שלא יעשה עוד עסקים כגון זה כי יפסיד בזה עוד ועוד. עה"פ והאיש משה עניו מאוד ביאר רש"י עניו שפל וסבלן, כי סבלנות נובע מענווה ושפלות רוח.

הרה"ק רבי נחמן מברסלב זי"ע אתמול חל יומא דהילולא דהרה"ק מברסלב בעל ליקוטי המשך בעמ' ב'

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

ע"י ענווה ושפלות רוח אמיתית זוכה בחג הסוכות לשמחה אמיתית

יו"ט קודש סוכות גדולתו נשגבה ונוראה מאוד, ואין לנו ימלת השגה בו כלל. סוכות הוא זמן שמחתנו, אמנם בכל ימות השנה צריכים לעבוד את השי"ת בשמחה ובטוב לבב מרוב כל, אך סוכות נקרא זמן שמחתנו, כמו שפירשו בו צדיקים שמי'סוכות' מקבלים את השפעת השמחה על כל השנה, ושמחה הוא ענין הכולל, כלומר שהוא מרוצה ומסתפק ממה שיש לו ושמח בחלקו, אך מרבה נכסים מרבה דאגה ורוצה כל הזמן יותר יש לו מנה רוצה מאתיים ואין מסתפק בשלו וודאי אין הוא שמח.

ע"י שמחה אפשר לפעול הרבה ישועות, וא"כ בחג הסוכות שהוא זמן שמחתנו אפשר לפעול בו כל הישועות, והנה ביו"ט יש מצוות עשה דאורייתא "ושמחת בחגך והיית אך שמח", ולכאור צ"ע הלשון מה שדיק הכתוב לומר 'אך' שמח, וגם מהו הכפילות 'ושמחת בחגך' ושוב 'והיית אך שמח', ובתורה אפשר לפרש פשטים עד א"ס, ואפשר ל' כי מהלשון ושמחת בחגך גרידא משמע רק שצריך להרבות קצת בעניני שמחה יותר מהרגיל, ודי בזה, לכן דייק לומר 'והיית אך שמח', לומר שכל האדם יתא מלא בשמחה שלימה בלא שום חיסרון.

עוד אפשר לפרש על דרך המוסר, ע"פ מה שאמרו צדיקים הק' אשר שמחה אמיתית נובעת מענווה ושפלות רוח כמש"כ יישמעו עניים וישמחו, משא"כ עצבות ומרה שחורה מקורה מגיאות ושנאה אשר גם הוא נובע מגיאות, כי הגאה בנאותו רוצה תמיד יותר כדי להתגאות כי מרגיש שמגיע לו הכל, ורודף תמיד אחר הכבוד ולא מסתפק במועט, ע"י נופל לעצבות ומרה שחורה כי אין לו יכולת להשיג הכל,

אך העניו בשפלותו מכיר הוא כי מצד הדין אין מחוייב לו דבר, ומה שמרויח, הקב"ה נותן לו מתנת חיים ברחמי הרבים, ומודה ומשבח להבית"ש, ובוה מגיע לשמחה אמיתית.

ויסוד הענווה והשמחה אחד הוא, כי איזהו עשיר השמח בחלקו וממילא שמחה מביאה לידי ענווה וענווה מביאה לידי שמחה, ובלשון 'אך שמח' מרמז כי אכן ורקין מיעוטיין הן, כי ע"י מיעוט עצמו, ענווה ושפלות רוח אמיתית ע"י זוכה לשמחה אמיתית וטוב לב מרוב כל.

משה רבינו רע"י מהימנא, מכל מידותיו הטובות לא שיבחו הכתוב אלא בענווה, כמש"כ "והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה", ובדרגותיו שזכה אליהן לא מנה הכתוב אלא הנבואה שהוא היה אב לנביאים ככתוב "לא ק עבדי משה פה אל פה אדבר בו" וכו', והא תליא בהא כי ע"י הענווה ושפלות רוח זוכין לקרבת השי"ת כדכתיב "לב נשבר ונדכא אלוהים לא תבוה, אני אשכון את דכא ושפל רוח", ובגלל ענוותנותו הגדולה זכה להיות אב לנביאים, שאין הקב"ה משרה שכניתו אלא על השפלים.

וב'אגרת הרמב"ן כתב: הענווה טובה מכל המידות טובות, כי הוא כולל כל המידות טובות, ולהבדיל מנאות שכולל כל המידות רעות, וע"י הענווה שורה השכינה כנ"ל, ואם יש השראת השכינה ממילא זוכין לכל ההשפעות טובות, כדאיתא בגמ' (סוכה ג.) אם אני כאן הכל כאן, 'אני' הוא רמז לשכינה (בדכתיב ואני בתוך העולה, ביהוקאל) כלומר אם שכניתו"ק כאן הרי הכל כאן, וזוכין לכל הישועות ברוחניות ובגשמיות.

כ"ק מרן אדמו"ר הרמ"מ זיע"א ועכ"א (שהיום הוא אושפיזא דילי')

שיחת קודש המשך מעמ' א'

מוהר"ן זי"ע אשר עבודת הקודש שלו הי' באופן מבהיל, אש הקודש ואהבת השי"ת היה אצלו נורא, והוא ז"ל רצה לזכות את כל או"מ מישראל בדעת האמיתית לעבוד ולעסוק בעבודת השי"ת, לכן הוריד עצמו לכ"א, אפי' במצבים פחותים לגלות לזעזוק גיוואלד, אין ייאוש בעולם כלל! להגביהם ולהעלותם לקרבם לעבודת השי"ת...

מדריגותיו הק' היו באופן שא"א להשיגם ולהעלותם על הדעת כלל, אך הלבני עצמו בפשטות לחנך הן לתלמידיו הגדולים ואפי' להמוני העם, לעשות כל עובדא בפשטות ובתמימות בשלימות ושמחה אמיתית, לא לבקש מדריגות אלא לחפש עבודת השי"ת בפשטות. אמנם מי שעוסק בעבודת השי"ת בתמימות ובפשטות זוכה מן השמים למדריגות גדולות וגבוהות כמובא בליקו"מ ועוד צדיקי אמות... והוריד עצמו לכאן"א מישראל, שגם הפשוטי עם יזכו לעבודת השי"ת באש קודש והתלהבות. זיעוכ"א.

הרה"ק היהודי הק' מפרשיסחא זי"ע ובנו רנ"מ
היום חל יו"ד פון די הייליגע זיסע יהודי הק' מפרשיסחא, אשר הוא הי' מגאוני עולם בתורתו, כן ידוע היה במסיו"נ בתפילתו, גם בצדקה וחסד עסק ביותר, כל חפציו מסר למעשי צדקה וחסד, עד כ"כ שלא הי' צד לקנות ציצית ט"ק של צמר רק עשה ציציותיו על סדינו, ובנו הה"ק ר' אשר לפני פטירת אביו הק', ראה כי עדיין אין לו ציציות צמר, לכן נתן לו שלו, והסתלק עם טלית צמר זו, ועל זה היה בט שמוח שמחה גדולה, והחסבר בזה: כי כל הצדיקי אמת תמיד עסקו בעבודת השי"ת בכללות, אך על דבר אחד היו מוסרים נפשם ביותר בחינת מה שאמרו חז"ל (שבת קיח): "אבוך במאי זדיר טפי", היהודי הק' מפרשיסחא מסר נפשו על ב' דברים, על עשה ועל לא תעשה, הל"ת בעניני קדושה, והמצוות עשה דנתן תתן לו עד שכל דרכיו וחפציו

הקדיש ונתן לעניני צדקה וחסד...
וכן היום יומ"ד של בנו הה"ק ר' יחיאל מיכל בהרה"ק ר' יעקב יצחק, שהוא היה בנו הצעיר, ואפשר שבזמן פטירת אביו היהודי הקדוש הי' עדיין נער, וכן היה דבק בהרה"ק ר"י מרוזין זי"ע שאהבו ביותר.

הגר"א הק' מוילנא זי"ע
גם היום יומ"ד דהגר"א מוילנא הגה"ק רבי אליהו ב"ר שלמה זלמן זי"ע ועכ"ל. עליו מסופר כי פעם אמר לו א' מפשוטי העם כי אין זה גדלות וחכמה שהגיע לדרגותיו ומעלותיו הנשגבים וגאונו הגדולה, כי בכשרונותיו הטבעיים יכול הוא בניקל להשיג הכל, ענה לו הגר"א כי באמת גאון הוא בלי 'חכמות' אדרבה תהי' אתה גאון עם 'חכמות' העיקר שתהיה גאון...

על מאמר העולם 'הכל תלוי ברצון' אמרנו בדרך צחות שהוא לשון ווילנער גאון, היינו וויל נאר וועסט דו זיין א גאון, כלומר אם רק תרצה כבר תהי' גאון.

ובדרך בדיחותא אפשר לפרש המאמר 'אין דבר העומד בפני הרצון, כמו שתינוק בא לאביו ובכה על שפלוני רצה להכותו, שאל לו אביו, זאת מנין לך, ענה הילד כי מזה שהוא הכני יודע אני שזה היה רצונו, כן הוא ענין אין דבר העומד בפני הרצון, אשר מהמעשה ומצוות שעושה, רואין את רצונו לעבוד את השי"ת באמת. ובכוח הרצון האמיתי אפשר לזכות לתורה עבודה וגמ"ח, כי אין דבר העומד בפני הרצון, כמו שדייק ב"ק מן אאמו"ר זי"ע ועכ"ל מה שמתפללים בתפילת ערבית 'ומלכותו ברחוק קיבלו עליהם', שכדי להמליך את הבורא ית"ש עליו זוכין ע"י הרצון השלם והאמיתי...

הגר"ק מוילנא פעם ביקרתו אחותו לאחר הרבה שנים שלא

ראה אותה, הפסיק מדיבורו לדבר עמה, אך אחר דקות ספורות אמר לה אשר בעולם הבא בעז"י ידבר עמה עוד, כי בעז"ל הזמן יקר מאוד לתורה ועבודת השי"ת, ממילא צריך לנצל כל רגע... קודם מותו חישב הגאון חשבון נפשו מכל ימי חייו ורק כמה דקות מועטות התחרט עליהם על ביטול תורה, ומסתמא ג"כ זמן מועט זה הי' באונס ובלא כוונה, ואפשר שכלל לא הי' באפשרות ללמוד באותו הזמן, עכ"ל עשה עליון תשובה שלימה, כ"כ היה כוח התהו"ק אצלו. עוד מסופר כי לפני פטירתו בכה, כיון שבעז"ל בכמה פרוטות לקנות טלית מצויצת, אפשר לזכות קבלת פני השכינה ולדרגות גדולות ונשגבות, והתגעגע אחר מצוות העזה"ל, וכל אחד צריך לנצל הזמן, לחטוף עוד מצוות כל עוד הוא חי.

סוכות - זמן שמחתינו
אין לנו השנה כלל בשרפי מעלה צדיקי האמת, אך לפחות בפשטות צריך ללמוד מהם מוסר להתעלות ולהתגבר בעבודת השי"ת, לחזור ולשוב אליו ית"ש, להרבות בתורה, עבודה וגמ"ח ומידות טובות, וזכות הגה"ק רבי אליהו מוילנא עם כל צדיקי האמת יגן עליו ועכ"ל.

ונוכה לפעול כל הישועות, פתקא טבא, שנת גאולה וישועה, תחל שנה וברכותי, השי"ת יגן בשמירה עליונה לכלל ישראל בא"י ובח"ל ובכל מקום שהם, הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל, וישמח לבבות הנשברים בכללות ופרטות, ויהי"ר שנוכה להרגיש ולשמוח בזמן שמחתנו, ומושם יושפע לנו שמחה לכל השנה, ונשמח בזמן שמחתנו לתמיד.

יתן השי"ת לכאן"א מישראל רפואות ובריאות השלימות, ברכות, ישועות ושמחות בשלימות ברו"ג, תורה וגדולה במקו"א, וכ"א יושע בכל מה דבעי, ונוכה לגאולה שלימה בבנין בית המקדש במהרה בימינו כעת ממש, בנקל אויף א זיסע אופן אויף אייביג.

סגולה נפלאה לימים אלו וכל השנה

קבלה מהרה"ק ר' שמשון מאוסטראפליע הי"ד, בזמנים הללו מסוגל מאוד שיקובל בקשתו, היינו בעת פתיחת ארון הקודש, ובעת הגבהה עם הספר תורה, ובעת נשיאת כפים. על כן מי שיש לו איזה בקשה, יבקש בהצטית הללו, בטח תקובל תפלתו. (ארץ החיים, אות תי"ח)

בענין אמירת "וזאת התורה" בשעת הגבהת הספר תורה

א. כדא לציון דברי הרמב"ן בפירוש כי תבוא (דברים כ"ז בטוק כ"ו) ז"ל: ולי נראה, על החזן שאינו מקים בעת שביקר רביה"ק רבי דוד צבי שלמה זי"ע בסוכתו כדרכו בימי חול המועד, התרגש והתבטא לחסידיו ומלווי' אה, אושפיזין עילאין נמצאים כאן, סוכה עילאית היא זו, מעין סוכה של מעלה.

*

מרן רביה"ק הרמ"מ זי"ע אמר פעם בעת עריכת השולחן הטהור, "איני אומר למי שצריך, אך סוכה מטרת את האדם כמו מקווה".

ומסופר שפ"א ישב מרן רביה"ק הרמ"מ זי"ע באחד השנים בסוכתו בביתו ברחוב צפניה בירושלים, והחל לרדת גשם זלעפות, ולא היתה שום אפשרות להשאר בסוכה.

וכשהגיעו בני הבית לדרוש בשלום רבינו היושב בשעה זו בסוכת ביתו, מיד כשנכנסו התגלה לפניו מחזה נורא, רבינו ישב בסוכה רטוב כולו עד לשד עצמותיו והגשם ממשיך לרדת בכל עת,

הם ביקשו מרבינו להיכנס את הבית אבל רבינו סירב, והלביש על עצמו מלבוש נוסף ומעליו מעיל שנשפגו אף הם עד מהרה מהגשם הטופח. הם התחננו לפני רבינו, שהדבר גובל בפיקוח נפש, עד שנאלץ לצאת מהסוכה. בערב התבטא רבינו בכאב, "פה הרי אין לנו כלום, מצוה אחת יש וסוכה שמה, וגם את זה לא יכולתי לקיים".

בצילא דמהימנותא המשך מעמ' ג'

לחנו בחמאה הרי הוא מקריב קרבן, הוא חותך לעצמו עוד פרוסת לחם עם חמאה הרי הוא מקריב עוד קרבן, מדוע אינך לומד מהאברך הזה.

לאחר מכן רצה המגיד לדבר עם רבי דוד בלימוד אולם רבי דוד נענה אליו שאינו יודע ללמוד. שאל אותו המגיד אם מעשה הוא ידע לספר וענה לו שמעשה הוא כן ידע ותיכף סיפר לו מעשה כלשהו.

לשמע המעשה שמח המגיד עד למאוד, והתבטא לאמור שהיתה לו קושיה גדולה בספה"ק "עץ חיים" להר"ח ויטאל ומה זמן רב שקושיה זו רובצת עליו במוחו, ורק עתה עם המעשה שסיפר לו רבו דוד הוא יישב לו את כל קושייתו על נכון ושוב לא קשה לו אותה קושיה, ולכן שמח הוא מאוד בזה.

רביה"ק הרדצ"ש זי"ע סיך באחד השנים בזמורות ואשכולות הענבים שהרי המינים הכשרים לסכך נלמדים מפסולי הענבים, דכאיתא (סוכה יב.) אמר רבי יוחנן, אמר קרא (דברים טז, יג) 'באספך מגרנך ומיקבך', בפסולת גורן ויקב הכתוב מדבר', שגידולו מן הארץ, ונתלש מהקרקע ואינו מחובר, ואינו מקבל טומאה. והדברים מילאו את רחבת הסוכה, ורבינו הרדצ"ש לימד את נכדיו רביה"ק הרמ"מ זי"ע והגה"צ המקובל רבי משה יאיר וינשטוק צ"ל כיצד לתופסם מבלי להיעקץ.

ב. זק מובא להלכה בשו"ע (אורח חיים סימן קל"ד סעי' ב') ז"ל: מראה פני כתיבת ס"ת לעם העומדים לימינו ולשמאלו. ומחזיר לפניו ולאחוריו, שמוצוה על כל אנשים ונשים לראות הכתב ולכרוז, ולומר: וזאת התורה וכו' וכתב שם המן אברהם (ס"ק ג) בשם מונות האריות! דכשרואים האותיות עד שיכול לקרואם מגיע אליו אור גדול עי"ש, ויותר מובא בבאר היטב (שם ס"ק ה) ז"ל: הא"י ז"ל היה מוסתכל היטב באותיות עד שהיה מכירם לקרואם והיה אומר שיהיה נמשך אור גדול אל האדם על ידי הסתכלותו בס"ת מקריב עד שיכול לקרוא האותיות היטב, עכ"ל.

ומעשה יחרד האיש וילפת בראותו דברים חוצבים להבות אש כאלו שאמר האריות! שמשמשיים אור גדול כשרואים הכתב, שאין לנו השגה כלל וכלל בגודל הקדושה הלו שאנו ממשיכים על עצמנו, ואין אתנו יודע עד מה, ועד היכן מוטל עלינו להיות נזהר בזה כראוי ומכונן.

ולשומעיים יונעם וזכונת זה נזכה כולנו לברכה מרובה לראות נחת ואושר ובריאות וכל טוב אמין סלה, אמין ואמין.

והנה קודא יקר, בין והתבונן, אחרי אשר העתקתי לך את כל אלה ונוכחת, בוודא שראית והבנת כבר מגודל מעלת עת 'פתיחת הארון',

ומגודל מעלת אמירת "ברוך שמו"ה, וגם מענינים הגדולים הנעשים בעת הגבהת הספר תורה, עד שחיל ורעדה יאתוון לאדם ההוגה ומעין בדבריהם הקדושים מספר הזה"ק ומדברי האריות"ל, לא יזאת כדאי ומכון וישיר להזכיר גם כמה ענינים מעניני גודל מעלת "קריאת התורה", לעורר לב האדם לשמוע בקול הקודא באימה ובריאה כראוי.

דרכי רבוה"ק לחג הסוכות

– רבי יודי' טיאה וויל אב"ד קארלסרוה ב"ר נתנאל (תקס"ו) רבי יודשע אלעזר מקאלמייא ב"ר משה יחזק' מברדיטשוב וחתן ר' מאקסום (תרנ"ה) ובט רבי שמואל חוב חורובו פפעטערטווא חתן האמיר ברוך מוויז'נ' (תרצ"ה) רבי דוד מרדכי ב"ר מנחם מאטמאן (תשי"ח)

– רבי מרשלס ב"ר שמעון אירנא ספיטמנ' (תקס"ג) רבי יהודה ריינבערג סטאטלשטאווא ווימאהוויז ב"ר שמוחה – רבי ח'לח'ס (תרצ"ה) רבי נפתלי הורוויץ ממעליץ ב"ר אהרן – קדושת פתח' (תרצ"ה) רבי ישעי' שפיכלא ב"ר שמואל (תש"ה) רבי חנה הלברשטאם אב"ד קאליש' חתן ב"ר מנחם מענדל אב"ד חקלא ופיסטיק – דברי חנה (תרצ"ה) נחמן ב"ר שמואל מברסלב – ר' קליט' מוהר"ן (תקנ"א)

– רבי בעלזא מוסק' ב"ר נתן קדוש (תר"ב) רבי אלתר מרדכי ספרד מאוסטראה ב"ר אליקים געציל (תרצ"ה) רבי אהרן שפיראן מאסאדורה ב"ר ישראל – קדושת אהרן (תרצ"ה) רבי אליהו ב"ר שלמה זלמן הגה"א הק' מוילנא (תקנ"ה) רבינו יעקב יצחק (היודי הק' מפשיסחא) ב"ר אשר (תקנ"ד) ובט רבי נחמן יודאל מברדיטוב (תרצ"ה)

רבי חיים יעקב יוחאם אב"ד ליאזנאן ואלטשטאדט ב"ר שרגא אב"ד (תשי"ג)

רבי ישראל שפירא מנראדאסן ה"ר ב"ר חיים מאיר שפירא אהרן ר' חנני' השי' מסטאלין (תשי"ג)

רבי אבי עזרא זעליג מרדאדאבס ב"ר יעקב מרדכי מוויז'נ' (תשי"ד)

רבי מנחם זאל מוסי'א ממטסרדורף ב"ר ישראל (תשס"ה) רבי ישכר בעריש סאפינסקא ב"ר צבי (תשס"ה)

רבי אברהם העשיל ב"ר שמואל זושא ממוז'ס (תש"ה) רבי מאיר יהודה שפירא אב"ד מוועלארצ' ב"ר חודד מרדכי – אור לזמאן (תרס"ג) רבי אהרן ב"ר ישראל מאוסטרווא – קדושת אהרן (תרצ"ה)

רבי אברהם יודשע ה"ר ר' העשל" ב"ר יעקב – חסנת התורה (הרב"ד)

רבי יעקב וסע ב"ר יבי מאוסטריא ב"ר יהודי חיל' זלמן העמק מעמנוש' (תקנ"א) רבי רפאל שמעון קאליש' סאקעראבין ב"ר מרדכי מנחם מנדל מווארקא (תרצ"ה) רבי נפתלי ארי' שפיגעל מאוסטרווא ב"ר משה (תש"ה) רבינו מואשערהיל – ב"ר יוסף (תש"ה) רבי אברהם ב"ר ישעי' מוואדון (תשס"ו)

רבי אליעזר ב"ר יעקב פאפא ב"ר פלא' ויען' (הרב"ד)

סוכות זמן שמחתנו

דברי חזקוני וסיפורים נפלאים מהגה"צ
המשפיע רבי נחמן בידרמן שליט"א

סוכות מזמנים שמחה

דברי חזקוני וסיפורים נפלאים מהגה"צ
המשפיע רבי אלימלך בידרמן שליט"א

סוכה חומה לתפילה

צריך לדעת להעריך ולייקר את הזכות הגדולה הזאת ולא כפי שהיה אחד שאבד להרה"ק ר"י מסקוויא ז"ע שאיש יכול לישון בסוכה כי קר לו, אמר לו – ראיתי את השמונה עשרה: שלך והוא היה קר למידה, אך עם כל זאת ישנת בו היטב ומדוע שבסוכה לא תוכל לישון חרף הקור..

יש לנצל בסוכות שהוא זמן לכל השנה

וצריך לכן לדעת לנצל כל רגע מהחג הגדול הזה, וכמו שהיו אומרים בקארל על דברי המשנה ביומא שכשהיו מלוים את משלה השעיר לעזאזל היה מוכן לו סוכות בדרך ועל כל סוכה וסוכה אומרים לו הרי מים והרי מזון ופירשו שבכל סוכה וסוכה קוראים לאדם לאמר לו הרי מים ומזון – אגור עכשיו עבור כל השנה.

סוכות זמרת לשמחה כל השנה

ובודאי ובוודאי שעל הכל לבוא רק מתוך שמחה – לשמוח ולשמוח והשמחה קודמת לכל, ואם נתבונן מצד ההלכה ייתכן כי חמור יותר אף מדי המנים ולכן כדאי היטב להשקיע בה, כי אנו שמחה רק לעכשיו אלא שמביא על עצמו שמחה לכל השנה.

*

וכפי שפי' המגיד מטריסק ז"ע זמן שמחתנו שמזמנים שמחה לכל השנה.

*

ובהכרחת האברבאל בלשון קודשו: "ושמחת בחגך ואח"כ כתב והיית אך שמח, להבטיחו שאם ישמח ויגל בחג הסוכות יהיה שמח וטוב לב כל השנה, ואם נתעצב בראשית השנה בעצמו תאכלנה, כי כן טבע המציאות, השמח בחלקו ישמח ושמחה ישמח, ודגאנח בלי סיבה יאנא דום כל הימים" ה"י ואם כי לא תמיד יוכל לב האדם לטוש ולשמוח כראוי.

*

וכבר העיד הגאון מוילנא שהשמחה מצוה קשה היא אך ראשית ראוי וכדאי להשקיע בה מח ולב לכה"פ כמו שמשקיעים בדי' מינים. וכמו שכתב הרמב"ם בהל' לולב שהשמחה עבודה גדולה היא.

*

והשמחה באה לאדם כשישמח עם בוראו ובטוח בו. וכפי שפירשו צדיקים שלכן סוכה תחת האילן ותחת הבית פסול, כי על סוכה להיות רק תחת כיפת השמים ולא לסמוך על שום אמצעי אחר, וכן מן הסוכה צריך לראות את השמים כדי ללמד את האדם שבכל מצב אף בליה אפל החשך ניתן לראות את הכוכבים המאירים.

שמחה בסוכות היא מפתח לכל

וכן לשון האבן עזרא בפר' ראה (ש) ע"פ כי יברכך ה' וי"א יברכך לעתיד כל השנה בכל העניות ותהיה לעולם שמת. והפלא ויען מביא מגורי האר"י ג"כ שמי שישמח בחג הסוכות מוטב לו שיהיה שמח וטוב לב כל השנה.

וכן כתב התיא שחמציית השמחה של כל השנה מונח בסוכות.

על עבודת יש השמחה יש לעמוד ויש להתאמץ לכן

והשמחה היא מפתח לכל וכפי שפי' הרה"ק ר"י מקאמורי ז"ע ע"ד שמח וזולון בצאתך ופרש"י הצלח וזולון בסחורתך ולכאזן שואל דרכו של רש"י הק' הוא לפרש פשוטו של מקרא ומדוע לא פירש כן כאן, אלא מבאר שהוא אכן פשוטו של מקרא כי ההצלחה באה לאדם ע"י שמחה. וכבר הוברר אל נכון שאין זו מצוה קלה ובוודאי צריך להתאמץ לבוא לה, ולשאת על כך רינה ותפילה. וכפי שכותב הצמח צדק במכתב להסדיו שצריך להתפלל על שמחה, כמו שנעים מירת ישראל ביקש בתפילות "שמח פש עבדך" ואף כי יאמר האדם שהם טבעו וקשה לו להיות בשמחה, מ"מ ע"י תפילה יפעל לנפשו שמחה.

שמחה היא עצה לשמר את השפעות הימים הנוראים העל"ט

מסופר שאצל הרה"ק הרבי מלובלין היה בחור א' מופלג בהפלת חכמים ונבונים משכמו ומעלה כליל המעלות והמידות והיה הרבי מלובלין בחתונתו והכין עצמו לשמח את החתן כראוי ועמד שם א' ושאלו רבין, האם אותו צריך לשמח, כאומר הן אני הוא זה שצריך לשמח... אמר לו הרבי שהחתן נטהר כתינוק שנוהל דוואג מאד שלא יקלל, מלמדים אותו לשמוח וע"י כך ישמור עצמו, כן הוא אחר סוכות שנטהרנו וזוכנו ביום הקדוש שעבר עליו לטובה, וחפצים את מאד לשמור על הטהרה והקדושה לכן ניתן לנו החג הגדול הזה בו אנו שמחים בה' והוא העצה לשמר את כל ההשפעות מהימים הנוראים – ע"י שמחה שלימה.

חג הסוכות נקרא בשם 'זמן שמחתנו', היינו שהזמן הוא זמן של שמחה. וי"ל שתיבת 'זמן' כולל שורש ג' לשונות: א' זמן כפשוטו, שהמועד הזה הוא העונה והתקופה של שמחה, שבזמן הזה נשפטים השפעות של שמחה. ב' זמן הוא מלשון הזמנה, כעת מזמנים שמחה לכל השנה. וכפי הדיוע שצדיקים אמרו שכעת הוא הזמן שמקבלים שמחה וצריך לקחת הרבה שמחה ולהטמין באוצרות. ג' זמן הוא מלשון כסף מזומן, שכעת בזמן שמחתנו השמחה היא 'במזומנים', לא רק בבחינת שטרות צ'קים של שמחה, או שטרות צ'קים של השפעות, שמקווים ומצפים שיבואו איזה השפעות, אלא שמחה במזומן ממש. ואם מצפים את ג' הפירושים יחדיו, אז אפשר לומר שכעת הוא הזמן להזמין מזומנים.

היית אך שמח - ציווי והבטחה להשפעות השמחה כל ימות השנה

בפסוק 'ושמחת בחגך והיית אך שמח', פירש רש"י לפי פשוטו, שאין זה לשון ציווי אלא לשון הבטחה, שמי שיהיה שמח בחג הסוכות, יקבל השפעות של שמחה למשך כל השנה. ואמנם הגר"א פירש שמי"ש 'והיית אך שמח' הוא ציווי.

ומובא בשם הגר"א שאמר שמצוות שמחה בחג הסוכות היא המצוה שקשה לקיימה יותר משאר המצוות, כי צריך להיות 'אך שמח' במשך כל שמונת ימי החג לילה ויום, ולא יעלה על לבו במשך כל ימי החג שום מחשבה והרהור של צער ודאגה ויגון. אבל עמא דבר כפי שהעולם נוקטים הוא, שבכל פעולה של שמחה שעושים בחג הסוכות מקיימים את המצוה עשה של 'ושמחת בחגך', בבשר ובבין ובכל דבר שגורם שמחה, , וכל פעולה שעושים מקיימים את המצוה. ומה שנאמר 'והיית אך שמח' הוא הבטחה מן השמים, שבזכות מצוה זו זוכים להשפעות של שמחה למשך כל ימות השנה וכדפירש רש"י.

ולכן רק חג הסוכות הוא החג היחיד שאנו מזכירים בכל יום ויום במשך כל ימות השנה, שאומרים בתפלה 'ופרוס עלינו סוכת שלום', כי ההתפשטות של חג הסוכות מתפשט לכל השנה, ועל זה אנו מבקשים סוכת השלום שזוכה להשפעות הטובות של חג הסוכות, ולשמירה עלינו בגשמיית וברוחנית. וגם בשבת קודש אנו מזכירים את חג הסוכות, ואף מרחיבים יותר את הבקשה ואומרים, 'ופרוס עלינו סוכת רחמים וחיים ושלום'.

וכעת בחג הסוכות אנו יושבים בפועל בסוכות רחמים וחיים ושלום, וזה מותפשט בהתפשטות נפלאה לכל ימות השנה. ולכן חצון מאד להתעורר ולנצל את החג בכל אופן שאפשר, ולקיים כראוי את המצוה 'ושמחת בחגך' בכל אופן ובכל ענין של שמחה, וההשפיע השפעות טובות ונפלאות למשך כל השנה. ולכן נקרא חג הסוכות בשם 'חג האספיק', כי בחג זה אנו אוספים את כל ההשפעות שבאים בכל השנה, והכל נאסף כעת בזמן הזה. על פי דרוש י"ל בהו שהשמחה בחג הסוכות הוא ענין יותר פנימי. כי הנה באמת זהו דבר שצריך לעיין בו, מהו 'זמן שמחתנו', ואיך ציוות התורה לשמח ברגל, וכי יכול אדם לעשות איזה פעולה חיצונית בעלמא 'קוועטשטן א קענעפל' שיהיה בשמחה?

ובודאי השמחה צריכה שתהיה שמחת הלב הנובעת מתוך התבוננות, כאשר יחשוב אדם שאחר העבודות של ראש השנה ועשרת ימי תשובה ואחר מחילת עוונות ביום הקדוש, כאשר בני ישראל נתקדשו ונטהרו כל אחד לפום דרגא דלילה, והתחזקו בענינים של סדר מרע ועשה טוב, והזדככו והתקדשו אה' הרי באמת זה מהווה שמחה גדולה להש"ת, וכדאי' בתנא דבי אליהו רבא פ"א, שהש"ת שמח שמחה גדולה ביום הכיפורים ונותנו לישראל באהבה רבה, והוא אומר להרים ולגבעות בואו ושמחו עמי שמחה גדולה, שאני מחול עוונותיהם של ישראל, ע"כ.

ואחר שאנו מטהרים ביום הקדוש, ודי' הימים שבין יוה"כ לחג הסוכות אינם נחשבים, כמוכא בטור (וא"ח סי' תקפא) באופן כזה אנו באים אל הסוכה שהיא כמו חדר יחוד, שע"ז נאמר 'הביאני המלך חדריו' (שה"ש א' ח), והשמחה הזאת שהש"ת שמח בנו מביאה שאנו שמחים בו 'נגילה ונשמחה בך'. ובכל השנה יש מחיצות המבדילות 'עונותיכם מבדילים בינכם לבין אלקיכם' (ישעי' נט) ויש חציצה וריחוק, אבל בחג הסוכות מחיצות אלו בטלים ונעשה יחוד הגמור, קירבה כזאת שאינה קיימת במשך כל השנה. ולכן נקרא 'זמן שמחתנו'.

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

לעילוי נשמת

האי גברא יקרא, מאיר פניו
לכל אדם, כלי מחזיק ברכה
ר' משה בן ר' נתן יעקב ז"ל
לוינשטיין
נלב"ע כ"ו תשרי תשס"ה.
ת. נ. צ. ב. ה.

לקראת יקרים ברכת מועדים לשמחה
ויהי' שנהגה לביאת המשיח ומלכנו
בראשיתו נשח' חריו בסוכות עורו של לוינו
בכ"ב

אנא הרבו בתפילה על
מרת אלטא עטיל בת
בלומא גיטל לרפו"ש

לעילוי נשמת היקר באנשים, מחשובי יקירי אנ"ש, שהיה דבוק בלו"ג לרבוה"ק מלעלוב, ענוותן ושפל ברח' הי חסיד ועניו, תמים בעבודתו חן באמונתו.
הרב החסיד רבי יהודה לביש ז"ל בן א' אברהם ירחמיאל הלוי שלעפריג
מדריך ביסודים ונלב"ע ביום שמיני עצרת תשע"ד. תנצב"ה

לעילוי נשמת כ"ק האדמו"ר רבי שמואל צבי הכהן וצללה"ה
בן הרה"צ רבי יצחק וצללה"ה חרב"ג כ"ק מרן אדמו"ר הרמ"מ זיע"א
נלב"ע כ"ו תשרי תשע"ד. תנצב"ה.

נעלה על לבנו את זכרו של אוצר כלי חמדה, מופלג בתורה ויראה טהורה, נפש נקי וצדיק, פרי עץ הדר, עובד את הש"ת ברמ"ח ויש"ח, מתוך סבלת ייסורים נוראים אשר קיבלם באהבה

הבחור הצדיק שמעון נתן נטע וצל"ה

בן יקיר ללקש"ת מרן אדמו"ר הגה"ק עט"ר שליט"א שבידלחט"א
נלב"ע בדמי ימיו ביום שבת קודש כ"ד תשרי אסרו חג (חול"ט) תשס"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

הנוצח ע"י ידידיו שיבדחט"א מוקיר זכרו הטהור
הנדיב הנגבד הגה"ח ר' צבי אחי מירדמאן הי"ו – פלטבוש – ארה"ב

ברכת מזל טוב נאמנה

הננו לברך לכבוד האי גברא יקרא מאוד נעלה, לבו חזק עלה על כלונה, ראש ונחשון לכל דבר קדושה, נודע בשערים במעשי האדירים, איש המעשה במשירים ואמונה, מרבה חיילים לתורה ותעודה, כשלמה"ה עוטה אורה, יקר שבערכו, ממש ומשמח אלקים ואנשים, המשליך נפשו מנגד למען ביק חיינו הק' ונשא בעולו במס"ג ולא חוסך עמל וגיעה למענה, דבוק ומקושר בעת ותעצמות למרן רבוה"ק מלעלוב, ה"ה

הרה"ח רבי שלמה זלמן הלוי הורוויץ שליט"א

לרגל שמחת הולדת הנכד שיחי'

בן לבנו ידידנו האבקר הדגול היקר והנעלה השם לילות כימים למען הפצת מעיינות רבוה"ק, המופלג בתור"ש, כרכא דכוליה ביה, ה"ה

הרה"ח ר' מרדכי יעקב הלוי הורוויץ הי"ו

מעומק לבנו נביע ברכתו שיתנו לנחת ממנו ומכל יצ"ח בהרחבת הדעת, בברכות שמי מעל, טוב וחסד ירדפום כל ימי חייהם, בברכה מרובה וחסד עליון כל ימיו וחי' אריכי ומוזוני רוחי,

ובמקום אחד תורה וגדולה משלובת יחדיו אכ"ר.

המברכים באהבה ושמחים בשמחתם

מרכז מוסדות דחסידי לעלוב – אברכי כולל משניות - המערכת

ברכת מזל טוב

לידידינו הדגול והנעלה, מסור למען בית מדרשינו בב"ב בלו"ג, מחשובי זקני אנ"ש,

הרה"ח ר' חנוך דוד שמבוי שליט"א

לרגל שמחת הכנס יניו לעול תומ"צ בשעטומ"צ

ברכת מזל טוב נאמנה

הננו לברך את הוד מעלת חביינו הדגול והנעלה, תורה ויר"ש היא כל רכושו, מקושר לרבוה"ק מלעלוב ומשמח אלקים ואנשים

ה"ה הרה"ח ר' משה זאב לב שליט"א

לרגל שמחת ההלאקה לנכדו

ואילן מילא יהון בדיקיעא שמשמחה זו וישפיע תמידי שמחות באהליכם, ואך טוב וחסד יהיה נאר מיט א געזונטע אידישע שמחה טשענדיג אבי"י.